

Det andet, jeg gerne vil spørge hr. Lars Barfoed om, er angående internettet. Jeg er meget tilfreds med det svar, vi har fået fra justitsministeren under sagens behandling, og jeg vil gerne høre, om hr. Lars Barfoed også er tilfreds med det forhold, at hvis der her i Danmark er lagt noget af racistisk karakter ind på internettet, kan vi godt nægte udlevering, fordi det er foregået på vort territorium. Jeg synes, det svar er ganske godt og også er et godt svar til hr. Langballe.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til det sidste: Jeg er enig i, at det er et godt svar, justitsministeren har afgivet.

Til det første må jeg sige: Det er muligt, at jeg ikke hørte forudsætningerne for fru Line Barfods spørgsmål. Jeg hørte det sådan, at der var tale om forbrydelser, der ville være strafbare i Danmark, men jeg hørte ikke den tilføjelse, som hr. Frank Jensen nu kom med. Det er muligt, jeg ikke hørte ordentligt efter før, nemlig at der også er tale om forbrydelser, der er begået på dansk territorium, så vi rent faktisk har mulighed for at straffe her i landet. Hvis den forudsætning også ligger i det, kan jeg svare bekræftende på hr. Frank Jensens spørgsmål.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Der har været en lang debat, og jeg tror, det bl.a. skyldes, at det er en meget principiel beslutning, som et flertal i Folketinget nu træffer.

Danmark betræder nu retspolitisk set nogle nye stier, og det, der især er det centrale, er, at denne rammeafgørelse om den europæiske arrestordre har en særlig positivliste med opregning af forbrydelser, der skal kunne medføre udlevering til såvel retsforfølgning som strafforfølning, og det er – nu citerer jeg fra rammeafgørelsen – »uden kontrol af dobbelt strafbarhed«.

Der er også en anden indskrænkning i den europæiske arrestordre set i relation til den gældende udleveringslovgivning. Domstolen skal vurdere, om udlevering kan finde sted, og den skal fremover kun undersøge, om der i det pågældende land findes en bestemmelse af denne karakter, hvorefter man kræver udlevering, og at forbrydelsen i givet fald kan straffes med mere end 3 års fængsel.

I hvert fald sådan som jeg har forstået den europæiske arrestordre, er der ikke nogen reel

materiel vurdering i henhold til grundlovens § 63 af den administrative beslutning, som Justitsministeriet træffer efter de regler, der ligger i arrestordren. Derfor har der også været en god debat, både under udvalgsarbejdet og også her under andenbehandlingen, og der er set med mine øjne en klar fornemmelse hos alle de partier, der stemmer for, af, at det er en alvorlig sag, og at man, når gennemførelseslovgivningen skal laves, skal arbejde seriøst og bruge en del tid på at få præcise regler i straffelovgivningen og udleveringslovgivningen for, hvad det er, folk rent faktisk kan udleveres for.

Positivlisten er på mange måder en ganske interessant liste, og lad mig nævne et eksempel: Efterligning og fremstilling af piratudgaver af produkter – hvad er det? Der føres i Danmark en lang række retssager om, hvorvidt der er overtrådt regler om ophavsret eller patenter. For ikke lang tid siden rejste Danish Crown f.eks. spørgsmålet om, hvorvidt en fedtfattig leverpostej produceret af Hanegal var i strid med Danish Crowns patent. Det gav anledning til en voldsom debat, og Danish Crown fandt ud af, at det måske kunne have ødelæggende virkninger for muligheden for at sælge sin egen fedtfattige leverpostej, hvis man på denne måde forsøgte at tryne en lille producent.

Vi vil formentlig kunne risikere adskillige sager af denne karakter, og det vil betyde, at hvis man i Grækenland har en speciel afart af fetosten, vil vi kunne stå i den situation, at folk skal udleveres til retsforfølgning i et land, som måske udelukkende har valgt at rejse sagen ud fra et ønske om at beskytte sin egenproduktion, men hvor der ikke er den samme begrundelse for at lave den politiske og mediemæssige ståhej, som Danish Crown-sagen gav anledning til, fordi det bare er et lille dansk mejeri. Derfor kan man godt forestille sig, at der vil komme en række krav om udleveringer, hvor vi i dag må sige: Nej, hallo! Var det dét, der var meningen med denne europæiske arrestordre?

Kl. 16.20

Et andet eksempel, som professor Lars Bo Langsted har nævnt, og som også viser problemerne med den europæiske arrestordre, er beskrevet i Jyllands-Posten den 22. maj 2002. En virksomhedsejer indgår en aftale med en græsk virksomhed om udlevering af bestemte typer motorer, og 3 måneder senere modtager det danske politi en anmodning fra de græske myndigheder om udlevering af virksomhedsejeren